

DECIZIA NR. DRc_7117____/19.01__2014
privind soluționarea contestației formulate de
d-I X

Înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr./20.08.2013 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr./18.09.2013.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, prin adresa nr./1901/11.09.2013, înregistrată la instituția noastră sub nr./18.09.2013, asupra contestației formulate de **d-I X** domiciliat în municipiul, str. nr., jud. Vaslui, cod numeric personal, reprezentat de civilă profesională de avocați, cu sediul în municipiul str. nr. Corp, et. 2, sector 2, în baza împuternicirii avocațiale Seria B din data de 19.08.2013 și a mandatului încheiat între părți din data de 09.08.2013, transmis în completarea dosarului contestației prin adresa nr./16.10.2013, înregistrată la instituția noastră sub nr./23.10.2013, urmarea solicitării organului de soluționare competent prin adresa nr./09.10.2013.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspekția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 19.06.2013, emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr. din 19.06.2013 de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, în prezent Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui.

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - impozit pe venit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe venit;
- D lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Contestația este semnată de un reprezentant al Societății civile profesionale de avocați Cumpănașu și Dejescu și poartă amprenta ștampilei societății, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, prin poștă, în data de **18.07.2013**, potrivit confirmării de primire anexate la dosarul cauzei și data transmiterii contestației prin poștă, **19.08.2013**, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr./20.08.2013.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr./1901 din 11.09.2013 prin care se propune respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată și totodată se precizează că s-a formulat plângere penală în data de 20.09.2013.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-I X, notar public, prin contestația înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.din 20.08.2013, la pct. A, contestă parțial Decizia nr.19.06.2013 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de lei, iar referitor la cheltuielile în sumă de lei, considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind nedeductibile fiscal la stabilirea impozitului pe venit, motivează următoarele:

a) Cheltuielile în sumă de lei, aferente achiziției de produse alimentare, nealimentare, apă și produse industriale, considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind achiziții care nu au avut legătură cu activitatea **B.N.P. X** și au fost calificate drept cheltuieli de uz personal:

- conform art. 48 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal cheltuielile se încadrează în limita procentului de 2% din venit;

- cheltuielile cu prosoapele de hârtie și mâncarea sunt conforme pct. 43 din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabili, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- cheltuielile cu prosoapele de hârtie igienică și mâncarea au fost destinate angajaților **B.N.PX**;

- cu privire la cheltuielile cu apa precizează că legislația în domeniul protecției muncii obligă angajatorii ca în timpul perioadelor cu temperaturi extreme să asigure angajaților cantități importante de apă, invocând în acest sens prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2000 privind măsurile ce pot fi aplicate în perioadele cu temperature extreme pentru protecția persoanelor încadrate în muncă.

b) Referitor la cheltuielile cu mobilierul și obiectele de inventar în sumă de lei, considerate ca nedeductibile, motivate de faptul că procesul verbal de scoatere din funcțiune nu este semnat de toți membrii comisiei și că nu au putut fi identificate anumite obiecte în Registrul inventar:

- procesul verbal de scoatere din funcțiune nu reprezintă din punct de vedere legal un act care să determine deductibilitatea cheltuielilor sau nu, incidente în materie sunt prevederile art. 43 alin. (1) lit. a) din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabili în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

- documentul justificativ îl reprezintă factura fiscală, fără nici o legătură cu Registrul inventar, iar ținerea defectuoasă a inventarului se sancționează contravențional, în cauză fiind de fapt încheiat Procesul verbal de contravenție nr. din 14.06.2013.

c) Cu privire la cheltuielile cu produsele electronice și piesele auto în sumă de lei care au fost considerate nedeductibile întrucât pe bonul fiscal nu a fost indicat denumirea produsului, motivate de faptul că sunt încălcate dispozițiile art. 48 alin. (7) și alin. (8) din Codul fiscal :

- textul de lege indicat de către organele de inspecție fiscală nu dispune o asemenea sancțiune ci doar necesitatea dovedirii faptului că cheltuielile au fost efectuate în scopul desfășurării activității și să aibă la bază documente justificative;

- referitor la faptul că bonurile fiscale reprezintă documente justificative, petentul invocă prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile și cele ale pct. 14 din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

d) Referitor la cheltuielile cu lucrările de instalații și cele cu materialele de construcții în sumă totală de lei, considerate ca fiind nedeductibile, pe de o parte motivat că prețul a fost exagerat, iar pe

de altă parte, investiția a fost realizată la un bun care nu este în patrimoniul **B.N.PX**:

- achiziția materialelor s-a realizat pentru modernizarea biroului în care se desfășoară activitatea, spațiul în cauză fiind deținut cu titlu de locatari, iar investițiile s-au realizat în baza unui proiect și a unui contract de execuție cu o societate de construcții;

- contestatorul invocă prevederile pct. 106 și pct. 107 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Directivele Europene și precizează că cheltuielile cu reparațiile s-au efectuat la imobilul în care își desfășoară activitatea.

e) Cheltuielile în sumă de lei nu au fost considerate deductibile în Declarația privind impozitul pe venit – cod 200 așa cum susțin organele de inspecție fiscală, ci au fost declarate ca fiind nedeductibile, organele de inspecție fiscală nu și-au fundamentat constatările prin mijloace și verificări proprii, ca urmare, nu au fost respectate prevederile art. 49 alin. (1) și art. 65 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare.

f) Referitor la cheltuielile cu produsele consumabile (hârtie și șervețele) în sumă de lei motivează faptul că nu este un consum exagerat, așa cum în mod subiectiv apreciază organele de inspecție fiscală, iar cheltuielile în cauză nu se regăsesc printre cheltuielile nedeductibile prevăzute de art. 58 alin. (7) din Codul fiscal.

g) Cu privire la cheltuielile în sumă de lei cu chiria spațiului cu destinație de sediu social, considerate nedeductibile fiscal, petentul precizează că organele de inspecție fiscală au estimat prețul de piață al chiriei aplicând metoda comparării prețurilor conform prevederilor art. 11 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, în cuză prețul pieței s-a determinat ca o medie între cel mai mare preț din zona centrală și cel mai mic preț obținut de la două agenții imobiliare din orașul Huși. Petentul apreciază că sunt eronate constatările și evaluarea realizată de organele de inspecție fiscală întrucât potrivit pct. 25 lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, invocat de acestea, pentru comparare trebuie utilizate bunuri/servicii identice sau similare. Organele de inspecție fiscală nu au argumentat comparabilitatea spațiului închiriat de **B.N.P. X** cu prețurile obținute de cele două agenții imobiliare, nu precizează dacă tarifele obținute de agențiile în cauză sunt pentru bunuri/servicii similare și nu au fost aplicate corecții asupra tarifelor pentru a putea fi comparate astfel.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Vaslui, în vederea soluționării decontului

de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare depus pentru luna ianuarie 2013, au efectuat inspecția fiscală la **B.N.P. X** pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2011, referitor la impozitul pe venit, iar în urma inspecției fiscale au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. ...din data de 19.06.2013, în baza căruia au emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 19.06.2013, prin care au stabilit un impozit pe venit de plată în sumă de lei, calculat la o diferență de venit în sumă de lei, din care, referitor la diferența de venit net impozabil în sumă de lei, contestată de petent, au consemnat următoarele:

- suma de lei, reprezintă cheltuieli cu consumul produselor alimentare, industriale și de uz casnic;
- suma de lei, reprezintă cheltuieli pentru scoatere din uz a mobilierului și a obiectelor de inventar;
- suma de lei, reprezintă cheltuieli cu achiziția de bunuri electrocasnice, electrice și piese de schimb înregistrate în contabilitate pe bază de bonuri fiscale;
- suma de lei, reprezintă cheltuieli cu produse electronice, lucrări de construcții – montaj și materiale de construcții;
- suma de lei, reprezintă cheltuieli cu consumul de apă minerală;
- suma de lei, reprezintă cheltuieli cu prosoape hârtie, șervețele și pahare plastic;
- suma de lei reprezintă cheltuieli nedeductibile din evidența fiscală a contribuabilului;
- suma de lei reprezintă cheltuieli cu chiria spațiului în care își desfășoară activitatea **B.N.P. X**.

Organele de inspecție fiscală au considerat, pentru perioada verificată că cheltuielile în sumă de lei sunt nedeductibile la calculul impozitului pe venit, motivat de faptul că bunurile și serviciile în cauză nu au fost destinate/efectuate în scopul realizării de venituri.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că la sediul **B.N.P. X** din municipiul, str. nr. 79, bl. UMPS, parter, spațiu deținut cu chirie, au fost efectuate lucrări de investiții înregistrate atât pe investiții în curs, dar și în mod eronat direct pe costuri, investiția fiind executată fără respectarea prevederilor legale și la un imobil care nu este în patrimoniul **B.N.P. X**.

Referitor la mobilierul și obiectele de inventar, se precizează faptul că bunurile nu au putut fi identificate în Registrul inventar și în facturile de aprovizionare, neputând fi stabilită data achiziției și prețul de cumpărare.

Referitor la produsele alimentare și nealimentare, organele de inspecție fiscală au consemnat faptul că toate cheltuielile familiale, aprovizionările curente cu alimente, detergenți, cosmetice, etc., efectuate atât în interes personal, cât și achizițiile în interesul afacerii, au fost trecute pe aceleași facturi, toate în numele **B.N.P. X** și au fost trecute pe cheltuielile biroului în proporție de 100%.

Totodată, precizează faptul că contribuabilul a achiziționat și a înregistrat pe cheltuieli în anii 2010 și 2011 contravaloarea a litri de apă și având în vedere că nu au putut cerceta în detaliu și nu li s-au dat explicații referitoare la modul modul de aprovizionare și depozitare, au considerat că aprovizionările sunt fictive, ca urmare au considerat că nu sunt cheltuieli în scopul realizării de venituri, chiar dacă s-ar încadra în procentul de 2% cheltuieli de protocol.

Cu privire la cheltuielile în sumă de lei, organele de inspecție fiscală precizează că această sumă a fost declarată de contribuabil drept cheltuială deductibilă prin declarația privind impozitul pe venit cod 200, depusă la organul fiscal, cu toate că din menționările făcute pe balanța de verificare din data de 31.12.2010, suma în cauză a fost considerată drept cheltuială nedeductibilă.

În ceea ce privește spațiul în care își desfășoară activitatea **B.N.P. X**, organele de inspecție fiscală menționează faptul că este un imobil proprietatea personală a familiei Macovei, familie compusă din mamă și doi fii, spațiul în cauză fiind închiriat potrivit Contractului de închiriere înregistrat la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Huși sub nr...../27.02.2007, contractul fiind încheiat pe o perioadă de 2 ani, între locatorii locatarul **B.N.P. X** cu o chirie în sumă de lei pe lună. În data de 28.01.2008 între coproprietari și chiriaș a fost încheiat un act adițional la contractul de închiriere, chiria fiind în sumă de lei pe lună.

Având în vedere faptul că părțile din contract sunt persoane afiliate, organele de inspecție fiscală au procedat la metoda comparării prețurilor de închiriere practicate pe piață, sens în care au făcut adrese către două agenții imobiliare, care au comunicat faptul că pentru anul 2011, pentru zona centrală au practicat un tarif de 10-11 euro/mp.

La o medie de 10,5 euro/mp, organele de inspecție fiscală au stabilit că față de chiria înregistrată pe cheltuieli în anul 2011, în sumă totală de lei, la suprafața închiriată de 152,32 mp, rămâne deductibilă suma de lei, iar diferența în sumă de lei a fost considerată drept cheltuială nedeductibilă fiscal.

Temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală pentru neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor sunt următoarele:

- art. 11, art. 24 și art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- pct. 37- 41 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- pct. 13 - 13 și pct. 49 - 50 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabili în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru diferența de impozit pe venit stabilit suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, din care, accesoriile aferentei impozitului pe venit în sumă de lei, contestat de petent, sunt în sumă de lei, acestea fiind calculate pentru perioada 03.08.2011 – 19.06.2013.

Calculul dobânzilor și al penalităților de întârziere s-a făcut în conformitate cu prevederile art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venit în sumă de lei și accesoriile aferente impozitului pe venit în sumă totală de lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași se află în curs de soluționare dosarul penal nr./P/2013 privind pe domnul X

În fapt, în vederea soluționării decontului de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare depus pentru luna ianuarie 2013, prin care s-a solicitat la rambursare TVA în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au efectuat inspecția fiscală la **B.N.P. X** referitor la impozitul pe venit, pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2011.

Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală, au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. din 19.06.2013, în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice

care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 19.06.2013, precum și Procesul – verbal nr. din 11.09.2013, prin care au stabilit diferențe de obligații fiscale, din care, cele contestate petent sunt în valoare totală de **A lei** ce reprezintă:

- B lei - impozit pe venit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe venit;
- D lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Aspectele cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.din 19.06.2013 și în Procesul – verbal nr.din 11.09.2013, care au stat la baza Deciziilor de impunere nr. din 19.06.2013, au făcut obiectul Plângerii penale nr./1901/20.09.2013 împotriva numitului Macovei Radu Ticu, reprezentant al B.N.P. X ce a fost transmisă către Parchetul de pe lângă Tribunalul Vaslui.

Infraacțiunile vizate de sesizarea penală transmisă organelor de cercetare penală sunt:

- infraacțiunea prevăzută de art. 8 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, referitor la stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat;

- infraacțiunea prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. a) și lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, referitor la ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile, precum și evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea unor operațiuni fictive.

Organul de soluționare competent, prin adresa nr. din 25.10.2013, a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui, să comunice care este stadiul cercetărilor urmarea Plângerii penale nr.1901/20.09.2013 și eventual să transmită rezoluția motivată pronunțată în rezolvarea cauzei penale.

Urmarea adresei nr. din 25.10.2013, prin adresa nr./P/2013 din 29.10.2013, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 01.11.2013, Parchetul de pe lângă Tribunalul Vaslui, ne comunică faptul că; „*dosarul nr./P/2013 privind pe a fost declinat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași la data de 16.10.2013*”.

Ca urmare, prin adresa nr./08.11.2013 și revenirea nr./29.11.2013, organul de soluționare competent a solicitat Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași să comunice care este stadiul

cercetărilor în dosarul nr.P/2013 și eventual să transmită rezoluția motivată pronunțată în rezolvarea cauzei penale.

Urmarea solicitărilor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași, prin adresa nr.P/2013 din 06.01.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 08.01.2014 comunică faptul că dosarul nr.P/2013 se află în lucru și se efectuează actele de urmărire penală necesare constatării și dovedirii celor sesizate.

În drept, la art. 214 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă:

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.”

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept „penalul ține în loc civilul”, precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității operațiunilor efectuate.

Astfel, având în vedere faptul că între stabilirea obligațiilor fiscale instituite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. 1901 din 19.06.2013 contestată de d-l X și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă, interdependență care constă în faptul că reprezentantul biroului notarial, în persoana d-lui X în perioada 01.01.2010 – 31.12.2011, a dispus înregistrarea în contabilitate a unor documente care nu au la bază operațiuni reale în sensul că nu se poate justifica că acestea au fost destinate operațiunilor taxabile și realizării de venituri impozabile.

Astfel, având în vedere faptul că între stabilirea obligațiilor fiscale instituite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o

formă de asociere nr. ... din 19.06.2013 contestate de petent și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă, interdependență care constă în faptul că reprezentantul biroului notarial, în persoana d-lui X, în perioada 01.01.2010 – 31.12.2011, a dispus înregistrarea în contabilitate a unor documente care nu au la bază operațiuni reale în sensul că nu se poate justifica că acestea au fost destinate realizării de venituri impozabile.

Ca urmare, se constată faptul că organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, ținând cont de principiul de drept „**penalul ține în loc civilul**” consacrat de art. 19 din Codul de procedură penală din 12 noiembrie 1968, republicat, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia: **“judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”**.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală de **A lei** ce reprezintă:

- A lei - impozit pe venit;
- B lei - dobânzi aferente impozitului pe venit;
- C lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe venit,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în conformitate cu prevederile art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

De asemenea, pct. 10.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, prevede:

„Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. [...]”

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 214 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art. 1 Suspendarea soluționării contestației formulate de **d-l X** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 19.06.2013 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **A lei** ce reprezintă:

- B lei - impozit pe venit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe venit;
- D lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe venit,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatorului și Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau Tribunalul Vaslui.

DIRECTOR GENERAL,

**ŞEF SERVICIU
SOLUŢIONARE CONTESTAŢII,**

Întocmit,

4 ex./16.01.2014